

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Φωτεινή Σωτήρχου, απόσπασμα από το βιβλίο *Ο Θέσπης στο Δημοτικό Σχολείο εκδόσεις Κέδρος*

ΨΩΜΙ ? ΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ1

Πρόσωπα Κορυφαία

Μυστικός Α΄

Μυστικός Β΄

Δάσκαλος

Γυναίκα

Εκφωνητής

Δημοσιογράφος

Κορυφάιος

Στρατιώτης

Γιατρός Α΄

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Γιατρός Β'

Δικτάτορας

Υπηρέτης

Αγόρι

Κορίτσι

Παιδι

Μάνα Α'

Μάνα Β'

Βασανιστής Α'

Βασανιστής Β'

Φοιτητής

Φοιτήτρια

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Σκηνικά. Κυλιόμενα - με ροδάκια ? κάγκελα ύψους 1,70μ αναπαριστούν το

Πολυτεχνείο. Στο κέντρο κυλιόμενη αυλή ύψους 1.80μ. Οι τοίχοι είναι «ντυμένοι»

με χαρτόνι. (Θα γεμίσουν κατά τη διάρκεια της παράστασης με

συνθήματα που θα γράφουν οι φοιτητές)

Χρηστικά αντικείμενα. Πανώ με συνθήματα, κόκκινο μπαλόνι, σπράι, όπλο,

ντουντούκες, βιβλίο ιστορίας με χουντικό εξώφυλο, μικρόφωνο, βαλίτσα, τηλέφωνο, ξυριστικά, ουδέτερες μάσκες χορού.

Κουστούμια.

Χορός φοιτητών. Τζιν παντελόνι, μπλε πουλόβερ, αθλητικά παπούτσια.

Χορός μανάδων. Μαντίλες σκούρου χρώματος, σκούρες φούστα και μπλούζα

(καφέ, γκρι, μαύρο, πράσινο)

Μυστικοί. Καπαρτίνα, μαύρα γυαλιά, καπέλο.

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Δάσκαλος. Πουκάμισο, λινό παντελόνι, μισολυμένη γραβάτα, μωπικά γυαλιά

Γυναίκα. Καφέ φουστάνι, μαύρα χαμηλά παπούτσια.

Δημοσιογράφος. Κουστούμι, γραβάτα.

Στρατιώτης. Κράνος, χακί στολή

Γιατρός. Ασπρη στολή

Δικτάτορας. Κουστούμι ? γραβάτα, λουστρινένια παπούτσια.

Υπηρέτης. Ασπρο πουκάμισο, κόκκινο γιλέκο, μαύρο παντελόνι, μαύρα παπ.

Βασανιστής. Χακί παντελόνι, χακί μακώ μπλούζα, στρατιωτικές αρβύλες

Αγόρι ? Παιδί. Κόκκινη μπλούζα, σκούρο μπλε κοντό σορτσάκι

Κορίτσι. Ροζ φουστάνι

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ. 45 ? 50 ΛΕΠΤΑ

ΧΟΡΟΣ - ΠΑΡΟΔΟΣ1

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε από τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

ΜΟΥΣΙΚΗ. Το ζείμπέκικο της Ευδοξίας (Μ. Λοΐζου)2

(Ο χορός των φοιτητών έρχεται από την πλατεία και βηματίζει αργά προς τη σκηνή από ένα κεντρικό διάδρομο. Μπροστά η Κορυφαία)

Χορός. 1967 ? 1974.. Στη χώρα μας, στην Ελλάδα, ήταν όλα σκληρά και

σκοτεινά.

Κορυφαία. Είχαμε Δικτατορία.

(στη σκηνή δυο παιδιά παίζουν μ' ένα μεγάλο κόκκινο μπαλόνι)

Κορίτσι. Τι είναι Δικτατορία;

Αγόρι. Δικτατορία είναι ?

Κορίτσι. Πιο δυνατά, δεν ακούω!

Αγόρι. Δικτατορία είναι ένα καρφί. Ένα καρφί που σπάει το μπαλόνι

της Δημοκρατίας και δεν το αφήνει να πετάξει ψηλά. Να έτσι!

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

(σπάζει με καρφίτσα το μπαλόνι)

Χορός. (συνεχίζει την πορεία του προς την σκηνή, από κεντρικό διάδρομο

της πλατείας)

"Παντούθε ανοικονόμητα πράγματα με ήυραν

το πλήθος των κακών σα ρέμα κατεβαίνει

και μες σ' αυτήν την άβυσσο, που δεν περνιέται,

πελάγωσα της συμφοράς, δίχως να βλέπω

λιμάνι πουθενά "3

(Μυστικοί πράκτορες της αστυνομίας εμφανίζονται στη σκηνή. Η Κορυφαία τους δείχνει)

Κορυφαία. "Όφιος διπόδαρος λυσσά

και χύνεται μου από κοντά

σαν αφρισμένη οχιά δαγκά

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

και πια δεν ξεκολλά.

Χορός. Άλλοι και τρεις φορές άλλοι!

Μάνα μου Γη (δεις)

τον φοβερό τον κράχτη

κεραύνωσε και κάμε στάχτη"4

(Ο χορός ανεβαίνει στη σκηνή. Οι Μυστικοί πλησιάζουν μέλη του τρομοκρατώντας τα)

Μυστικοί. "Χούγιαζε, σκούζε, ζήτα απ' τους θεούς βοήθεια,

μα απ' (της Δικτατορίας)1 το κάτεργο

δεν ξεφεύγεις

κι αν θρήνου ακόμη πιο πικρό μας ψάλλεις"2

(Μπροστά από το χορό μπαίνει σαν Κορυφαιός ένας Δάσκαλος. Κρατά

ένα βιβλίο Ιστορίας)

Δάσκαλος. Μου είναι δύσκολο να κάνω αυτό που μου ζήτησαν σήμερα. «Ήρθαν τα καινούργια βιβλία Ιστορίας», μου είπαν » κι εσύ τώρα θα χρειαστεί να διδάξεις την Ιστορία α λ λ ι ώ ς. Θα πεις, ότι εμείς, του καθεστώτος, κάνουμε καλό στην Ελλάδα κι ότι χωρίς εμάς θα υπήρχε το χάος. Κατάλαβες;» Δηλαδή μου ζητάτε να πω ψέματα στα παιδιά, ψιθύρισα. «Υπερβολές», μου αντιγύρισαν, αλλά ήταν χλωμοί από την προσπάθεια να μου χαμογελάσουν καθησυχαστικά. Μα έχουμε χούντα, Δικτατορία, στρατιωτικό πραξικόπημα, «Όχι, δάσκαλε, έχουμε στρατιωτικό νόμο για την τάξη και τη σωτηρία της πατρίδος». Μα όποιος πει την γνώμη του ενάντια στο καθεστώς φυλακίζεται κι εξορίζεται, ξαναείπα. «Αυτό γίνεται, γιατί αυτοί που διαμαρτύρονται είναι προδότες της Ελλάδας» φώναξαν και τα μάτια τους γυάλιζαν από κακία. «Και τώρα πήγαινε να διδάξεις στα παιδιά την καινούργια Ιστορία!» Φίδια με ζώνουν. Τι να κάνω; Αν πω την αλήθεια στα παιδιά, θα με απολύσουν. Πουθενά δε θα βρισκω δουλειά μετά. Έχω γυναίκα, παιδιά, πως θα τα θρέψω; Από την άλλη, να πω τους χουντικούς ευεργέτες της πατρίδας μας; Γίνεται αυτό; Γίνεται;

(Ο χορός κάνει κύκλο γύρω του κοιτώντας τον με εμπιστοσύνη. Ο Δάσκαλος αργά αλλά σταθερά σκίζει τις σελίδες του βιβλίου της Ιστορίας που

κρατά στα χέρια του. Μια Γυναίκα με δυο μικρά παιδιά πλησιάζει το Δάσκαλο και απευθύνεται στο κοινό.)

Γυναίκα. Χτύπησαν την πόρτα πρωί, χαράματα. Δεν ήταν ο γαλατάς. Χτύπησαν δυνατά δυο και τρεις φορές. Πρώτος ξύπνησε ο μικρός, ο Κωστής. «Μανούλα χτυπούν». Εμείς οι δυο, ο άντρας μου κι εγώ κοιταχτήκαμε στα μάτια. Ήξερα πως ο άντρας μου συμμετείχε σε αντιδικτατορική οργάνωση. Που να σε κρύψω, πες μου, ήθελα να φωνάξω. «Πήγαινε άνοιξε», μου είπε εκείνος κι έμεινε πίσω, να μιλήσει στα παιδιά. Ήτανε δυο μαυριδεροί τύποι. «Εδώ μένει ο Γιώργος Ιωάννου;» με ρώτησαν, τάχα πως δεν ήταν σίγουροι, πως δεν μας παρακολουθούσαν μέρες τώρα. Δεν είπα λέξη, κανείς μας δε μίλησε, αγκαλιαστήκαμε μόνο και μετά τον πήραν στην ασφάλεια για ανάκριση...Μέρες τον βασάνιζαν κι όταν μετά από πολλά παρακάλια με άφησαν να τον δω...Θε μου! Δεν ήταν ο άντρας μου πια αυτός... ένα πληγωμένο σώμα και δυο κάρβουνα που με κοίταζαν ήταν... «Θα με πάνε εξορία», μου ψιθύρισε τρέμοντας. «Τα παιδιά να προσέχεις».

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

(Η Γυναίκα γυρίζει προς τον Δάσκαλο)

Γυναίκα. Τα παιδιά μας, του είπα ρουφώντας τα δάκρυα, είναι περήφανα για σένα, αυτό μου είπαν να σου πω. ... Αποχαιρετώντας τον δίστασα να τον φιλήσω, μην τον πονέσω ...

(Η Γυναίκα αγκαλιάζει προστατευτικά τα παιδιά κι επιστρέφει στο χορό. Το ίδιο και ο Δάσκαλος από την αντίθετη πλευρά)

Κορυφαία. "Η σωτηρία χρειάζεται βαθιά φροντίδα

και σαν του βουτηχτή, που ως το βυθό να φτάνει,

ξάστερο μάτι ακράσωτο"1

Χορός φοιτητών. "Προμαντεύω ενάντιες μπόρες,

σκληρούς πόνους κι αιματόβρεχτους πολέμους"1

ΜΟΥΣΙΚΗ. Με αεροπλάνα και βαπόρια (Σαββόπουλος ? Μπέλου)

(Ο χορός αποχωρεί με τον αργό ρυθμό της μουσικής)

ΠΡΩΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

(Στη σκηνή ο Δικτάτορας ξυρίζεται. Δίπλα του ένας στρατιώτης)

Παπαδόπουλος. Ελληνικέ λαέ, του είπα πριν από 7 χρόνια, στις 21 Απριλίου του 1967, από δω και πέρα κουμάντο κάνω εγώ, ο Γεώργιος Παπαδόπουλος. Εσύ μόκο! Και ο «νοών νοείτω»! Κατάλαβες; Στρατιώτης. Μάλιστα αρχηγέ, κατάλαβα! Έχουμε στρατιωτικό νόμο. Δικτατορία. Χούντα και τα κεφάλια μέσα! Απαγορεύεται να μιλάτε! Κατάλαβες;

Στρατ. Απαγορεύεται αρχηγέ, κατάλαβα!

Παπαδόπουλος. Απαγορεύεται να σκέφτεστε!

Στρατ. Απαγορεύεται αρχηγέ!

Παπαδόπουλος. Απαγορεύεται να κουνιέστε! Όποιος φέρει αντίρρηση, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, εξορίζεται. Μην κουνηθείς κανείς. Ψηλά τα χέρια!(σηκώνει το πινέλο αντί όπλου και ο υπηρέτης τρομοκρατημένος υψώνει τα χέρια)

Παπαδ. Όχι εσύ βρε ζώνον! Ο λαός.

Στρατ. Εγώ δεν είμαι λαός;

Παπαδ. Όχι!

Στρατ. Τι είμαι;

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Παπαδ. Δεν τάπαμε; Ζώνον! Λοιπόν, εδώ και 7 χρόνια τώρα του είπα του λαού.
Κουμάντο κάνω εγώ, ο Γεώργιος Παπαδόπουλος. Και ο «νοών, νοείτω»

Κατάλαβες; Ωωωωχ! Κόπηκα!

Στρατ. Μάλιστα αρχηγέ, κόπηκες. Κατάλαβα!

ΜΟΥΣΙΚΗ. Μπέλου συνέχεια ... (Σήκω ψυχή μου δώσε ρεύμα ...)

ΠΡΩΤΟ ΣΤΑΣΙΜΟ

(Με τους ήχους της μουσικής έρχεται ο χορός των φοιτητών από τα παρασκήνια, κρατώντας στα χέρια μπογιές, μαρκαδορους, πανώ, κλπ. Με ρυθμό φέρνουν τα κυλιόμενα κάγκελα από το βάθος της σκηνής μπροστά Στο κέντρο η Πύλη του Πολυτεχνείου. Ο χορός σκορπίζει γεμίζοντας τη σκηνή. Μπροστά ο Κορυφαίος κάθεται σε καρέκλα, φορά ακουστικά ραδιοφώνου.)

Χορός. "Μα ω της γενιάς μου εσείς Θεοί,

απαντοχή γενήτε μου και σκέπη

τα δίκια βλέποντας ...

να βρω τέλεια δικαίωση, καθώς πρέπει

Στην άθρη βία την οργή σας στρέψετε"1

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

(Οι φοιτητές γράφουν συνθήματα στους τοίχους, αναρτούν πανώ στα κάγκελα κλπ).

Κορυφαίος. Ένα, ένα δύο! Εδώ Πολυτεχνείο! Εδώ Πολυτεχνείο! Έλληνες, σας μιλούν οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι Έλληνες! Ενωθείτε μαζί μας! Υψώστε τη γροθιά σας για μια ελεύθερη Ελλάδα! Μας πετούν δακρυγόνα! Αδέλφια, σας χρειαζόμαστε! Είμαστε όμως πάνω από όλα αποφασισμένοι να αντισταθούμε μέχρι εσχάτων. Κάτω η Δικτατορία! Λαέ της Ελλάδας, ως πότε θα ζούμε στα σκοτάδια; Εδώ Πολυτεχνείο! Εδώ Πολυτεχνείο!

(Ο Χορός έρχεται μπροστά συσπειρωμένος πίσω από τα κάγκελα. Απαγγέλλει πρώτα η Κορυφαία ρυθμικά και μετά οι υπόλοιποι)

Τη Μεταμόρφωση γυρέψαμε

Όχι με μισόλογα και υπονοούμενα

αλλά μπαίνοντας ολόκληροι στο ποτάμι

Τη Μεταμόρφωση γυρέψαμε

πιστεύοντας στην παντοδυναμία της θυσίας

που μεταβάλλει το κορμί σε φεγγοβόλημα

Πάντα, πάντα περνάς τη φωτιά για να φτάσεις στη λάμψη!

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Πάντα, πάντα περνάς τη φωτιά για να φτάσεις ψηλά!!".

(Ο Δικτάτορας κάτω από τη σκηνή, τηλεφωνεί. Στα πόδια του ο υπηρέτης του γυαλίζει τα παπούτσια)

Παπαδ. Μάλιστα κύριε πρέσβη! Γιεσ σερ! Στις διαταγές σας! Ό,τι πει ο αγαπητός πρόεδρος και η CIA! Μην ανησυχείτε καθόλου. Θα βάλω τα τα τανκς να τους λιώσουν! Είναι θέμα μερικών ωρών σερ. Τι λέω, λεπτών. Μάλιστα κύριε σερ, στις διαταγές σας!

(Ακούγονται συνθήματα μακρινά που ολοένα και δυναμώνουν. Ο Δικτάτορας γίνεται ολοένα και πιο νευρικός)

Παπαδ. (στον υπηρέτη) Γυάλιζε εσύ, γυάλιζε! Όχι, δεν το είπα σε σας Σερ. Τους χαιρετισμούς μου στον Πρόεδρο. (κλείνει το τηλέφωνο). Γυάλιζε εσύ, γυάλιζε και «ο νών νοείτω»! Κατάλαβες;

Υπηρ. Μάλιστα αρχηγέ, γυαλίζω!

Παπαδ.(ιδιαιτερα ανήσυχος) Μα ... πολύ δυνατά φωνάζουν! Όσο πάει και δυναμώνουν! Κατάλαβες;

Υπηρ. (εξαιρετικά χαρούμενος) Όσο πάει και δυναμώνουν αρχηγέ, κατάλαβα!

Παπαδ. Γυάλιζε εσύ, γυάλιζε! «Και ο νών νοείτω»!

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

(Τα συνθήματα λέγονται από τους φοιτητές στην αρχή της παραπάνω σκηνής πολύ σιγά και στο τέλος δυναμώνουν)

ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

Εμπρός ... εμπρός στον αγώνα!

Όλοι στον αγώνα!

Κάτω η Δικτατορία!

Λαέ, πεινάς, γιατί τους προσκυνάς;

Θάνατος στην τρομοκρατία!

Θάνατος, θάνατος, φωτιά!

Βγείτε όλοι στους δρόμους!

Λαέ, λαέ, ή τώρα ή ποτέ!

ΨΩΜΙ ? ΠΑΙΔΕΙΑ ? ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

(Κάτω στην πλατεία ένας Δημοσιογράφος αναμεταδίδει τα γεγονότα σε ξένα

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

ειδησεογραφικά πρακτορεία. Κρατά μικρόφωνο)

Δημοσιογράφος. Εδώ Πολυτεχνείο! Κυρίες και κύριοι, η μικρή Ελλάδα έκανε και πάλι το θαύμα της. Αυτή τη φορά με τα νέα παιδιά της. Ενωμένα όλα

σε μια γροθιά κλείστηκαν στο Πολυτεχνείο και ύψωσαν ατρόμητα τη φωνή τους να ακουστεί σε όλη τη γη. Θέλουμε τον κόσμο - όπως βροντοφώναξαν και οι φοιτητές το Μάη του 1968 στο Παρίσι - και τον θέλουμε τώρα! ΨΩΜΙ ? ΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ! Έξω από το Πολυτεχνείο τα τανκς των χουντικών τους σημαδεύουν. Εκείνα όμως αντιστέκονται και ονειρεύονται μια καλύτερη Ελλάδα. Ο Δικτάτορας και οι συνεργάτες του πανικόβλητοι μπροστά στο ποτάμι του λαού που ξεχύνεται από παντού και φτάνει ως εδώ για να ενωθεί με τους φοιτητές, δίνει διαταγές στο στρατό να σπάσει τις καγκελόφραχτες πύλες και να μπει μέσα, καταργώντας το ιερό άσυλο της γνώσης. Κυρίες και κύριοι, νάτα τα τανκς, προχωρούν, η Πύλη έσπασε, πυροβολισμοί και δακρυγόνα γέμισαν παντού, οι φοιτητές όμως ατρόμητοι τους περιμένουν και τραγουδούν.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ Η πλατεία (Σαββόπουλος)

Χορός μανάδων. "Τρομάρα μου, κακά μεγάλα φοβερά!

Μολύθηκε ο στρατός ... (και) να, ...

κύμα χυμίζει κατά δω

αρίφνητη η καβαλλαριά

μου το μαθαίνει ο κορνιαχτός

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

... δίχως μιλιά, μα μηνυτής βέβαιος και αληθινός

... ζυγώνει και βροντά

ωσάν το ακράτηγο νερό που δέρνει τα γκρεμνά

... Βουή τα τείχη ξεπερνά και καλοσύναχτος

ο οχτρός

... τραβώντας όλο μπρος

πάνω στα κάστρα μας χυμά

Ποιος θα με σώσει;

Ποιος θα μου είναι βοηθός;"1

(Ένας στρατιώτης με κράνος ανοίγει την Πύλη. Στέκεται με πυροβόλο όπλο. Ο Κορυφαίος μπαίνει μπροστά αντιμέτωπός του. Ανοίγει αργά το πουκάμισο όσο του μιλά, προτάσσοντας το στήρνο του)

Κορυφαίος. "Τι έχεις σκοπό; Τη χώρα αυτή

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

δική σου από παλιά,

θα αφήσεις (στρατιώτη) να χαθεί;

στρέψε το μάτι σου και ιδέ

και ιδέ της γης π' αγάπαγες πολύ

από μια φορά

...σκληριάς ζητούμε λυτρωμό"2

(Ο Στρατιώτης πυροβολεί τον φοιτητή. «Αίμα» γεμίζει το άσπρο πουκάμισο. Πέφτουν μερικοί από το χορό «πληγωμένοι» ή «νεκροί»)

ΜΟΥΣΙΚΗ. Ήχοι από τανκς, πυροβολισμοί, πύλη που σπάει κλπ. Ξανά η Μπέλου «Σήκω ψυχή μου δώσε ρεύμα...»)

ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

(Τρεις φοιτητές πάνω από ένα νεκρό απαγγέλλουν)

ΕΠΕΣΕ

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Φοιτ. Α' Έπεσε.

Φοιτ. Β' Δεν ξέρω από τι.

Φοιτη Γ' Δεν ξέρω πώς ήρθε ως εδώ.

Φοιτ. Α' Έπεσε

Φοιτ. Β' Νόμιζε πως πλησίαζε το όνειρο

Φοιτ. Γ' Ήταν είκοσι χρονών

Φοιτ. Α' Ήξερε να ζητωκραυγάζει

Φοιτ. Β' Είναι αυτό που με σφάζει συνάδελφε

Α' . Έπεσε. Έπεσαν.

Β' . Πέσαμε μαζί τους.

Γ' . Ήταν τα παιδιά μας.

Α' Τα στεφάνια μας

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Β' Τα φωτοστέφανα της Ιστορίας

Γ' Το πυροτέχνημα μιας βραδιάς.

Α' Έπεσαν

Β' Εμείς

Γ' Εκείνοι

Α' Όλοι μαζί.

Β' Όλοι και κανένας.

Α' Πέσαμε. Έπεσαν

Β' Φωνάξαμε.

Γ' Που να τους βρεις;

(Από το Πολυτεχνείο κατεβαίνουν προς την πλατεία δυο γιατροί)

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Γιατρός Α' Ακούστηκαν οι σειρήνες του νοσοκομειακού ήρθε και στάθηκε μπροστά στην καγκελόπορτα

Γιατρός Β' Το σημάδευαν στα λάστιχα: Απ' την οδό Πολυτεχνείου η αστυνομία απ' το Ακροπόλ Παλάς, οι ελεύθεροι σκοπευτές τα επίλεκτα σώματα Ασφαλείας

Χορός μανάδων και φοιτητών. "Βροχή απ' τα χέρια τους πέφτοντας πέτρες

κι από των τόξων τις νευρές βέλη χαλάζι

το θάνατο σκορπούσανε. Κι ορμώντας τέλος

μ' ένα επίδρομο πάνω τους δεξιά ζερβά

χτυπούν"

(Στο πίσω μέρος των καθισμάτων κάτω στην πλατεία, δυο ανακριτές

βασανίζουν δυο φοιτητές που συνέλαβαν)

Βας Α' Ομολόγησε. Είμαι ένοχος!

Βας Β' Και υπόγραψε! Μετανιώνω!

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Βας. Α΄. Ομολόγησε!

Βας. Β΄. Υπόγραψε !

Βας. Α΄ Μην είσαι κουτός. Αν ομολογήσεις με ποιους ήσουν στην αντιστασιακή οργάνωση και ποιοι ήταν μαζί σου στο Πολυτεχνείο, τότε εμείς θα στα συγχωρήσουμε όλα!

Βας. Β΄ Κι αν υπογράψεις ότι δεν θα το ξανακάνεις και θα γίνεις υπάκουος και πιστός στο καθεστώς, εμείς θα σε βγάλουμε από τη φυλακή.

Βας. Α΄. Δεν θα σε βασανίσουμε άλλο!

Βας. Β΄ Δεν θα σε εξορίσουμε!

Βας. Α΄ Ομολόγησε! Πρόδωσε τους άλλους!

Βας. Β΄ Υπόγραψε! Ξέχασέ τους κι έλα μαζί μας!

Φοιτητ. Ε, λοιπόν, αφού το θέλετε, ομολογώ. Ναι, είμαι περήφανος που συμμετείχα σ' αυτή την ιστορική στιγμή της Ελλάδας. Και υπογράφω. Ναι θα συνεχίσω όσο μπορώ να βοηθώ να έρθει η Ελευθερία και η Δημοκρατία στη Χώρα μας!

(Τα κορίτσια του χορού βγαίνουν έξω από το Πολυτεχνείο και σχηματίζουν ένα ημικύκλιο)

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Χορός μανάδων. "Βαριά η φωνή λαού κι η οργή λαού

Απλέρωτ' η κατάρα του δε μένει ...

Γιατί όποιος θα να χύσει αιμάτων ποταμούς

απ' των θεών το μάτι δεν ξεφεύγει

έρχεται μέρα κι οι Ερινύες οι ζοφερές

μ' άλλη στροφή της τύχης που γυρίζει

τους αφανίζουν, όσων η ευτυχία των

με τη δικαιοσύνη δε βαδίζει"1

(Κάτω από τη σκηνή εμφανίζεται ο Δικτάτορας με τον Υπηρέτη. Ο Δικτάτορας επιβλέπει τον Υπηρέτη που ετοιμάζει μια τεράστια βαλίτσα. Ο χορός όσο μιλά ο Δικτάτορας σχηματίζει με τα κυλιόμενα κάγκελα ένα κελί.)

Δικτάτορας. Που να κρυφτώ; Που να πάω; Τα κατάφεραν οι αλήτες, οι μακρυμάλληδες και πήραν το λαό με το μέρος τους. Και τώρα τι θα κάνω εγώ; Που θα βρω λαό να βασανίσω; Κατάλαβες;

Υπηρ. Μάλιστα αρχηγέ. Θέλετε λαό να βασανίσετε. Κατάλαβα!

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

Δικτάτ. Πιο γρήγορα, πιο γρήγορα! Ετοίμασε μου τη βαλίτσα. Βάλε μέσα τα κλοπιμαία και τα σώβρακα και τα παράσημα που μου έδωσα και πάμε να φύγουμε γρήγορα. Οι Έλληνες αγρίεψαν. Ζυγό δεν υποφέρουν! Θέλουν Ελευθερία. Κατάλαβες; Και «ο νοών νοείτω»!

Υπηρ. Μάλιστα αρχηγέ. Οι Έλληνες σου πήραν και τα σώβρακα, ζυγό δεν υποφέρουν και «ο νοών νοείτω». Κατάλαβα!

Δικτάτ. Εσύ κατάλαβες βρε ζών. Εγώ μόνο που δεν κατάλαβα. Για πες μου κι εμένα τι κατάλαβες πανάθεμά μεκαι «ο νοών νοείτω. Και ο νοών νοείτω!»

ΜΟΥΣΙΚΗ. Μυθωδία (Βαγγέλης Παπαθανασίου)

(Με το ρυθμό της μουσικής ο χορός περικυκλώνει το Δικτάτορα όσο λέει τα τελευταία του λόγια και τον βάζει στο κελί που έχει σχηματίσει με τα κάγκελα του Πολυτεχνείου. Μετά ο χορός έρχεται μπροστά από το κελί και σηκώνουν ψηλά ένα μικρό παιδί που κρατά ένα μεγάλο κόκκινο μπαλόνι που γράφει Δημοκρατία).

Παιδί.. "Ποιος έχει τόσο σκληρή καρδιά,

που με τα πάθη αυτά σου να γελά;

Τα βάσανά σου ποιος δεν συμπονεί;

Έξω από την άδικη εξουσία,

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

γιατί αυτή μ' οργή παντοτινή

και με τη γνώμη της

που δεν αλλάζει

τη γέννα του Ουρανού δαμάζει

Και δε θα σταματήσει πριν

ή την καρδιά (της) χορτάσει

ή μ' όποιον τρόπο την Αρχή

κανείς την άπαρτη (της) αρπάσει "1

(Το Παιδί αφήνει το μπαλόνι να πετάξει ψηλά)

Χορός. " ... με πορφυροβαμμένα στολισμένα πέπλα

τιμάτε (τη Δημοκρατία)

Εμπρός, ας ξεχυθούνε τα φέγγη της φωτιάς,

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

που έτσι να πρέπει πάντα

καλόγνωμη κι η παρουσία (της) στη γη μας

με το άνθισμα γενεών αντρειωμένων και ευτυχισμένων"2

(Το απόσπασμα αυτό καλό θα ήταν να λέγεται πρώτα στα αρχαία ελληνικά και μετά στα νέα ελληνικά)

ΤΕΛΟΣ

1 Φωτεινή Σωτήρχου, «Ο Θέσπης στο Δημοτικό Σχολείο», Κέδρος, Αθήνα 2007

1 Το κείμενο της παράστασης αποτελείται από αποσπάσματα πέντε τραγωδιών του Αισχύλου

και κάποια κείμενα δικά μου που ακολουθούν το χρονικό της κατάληψης από τους φοιτητές

του Πολυτεχνείου και την κατάλυση του ασύλου από τα στρατό κατά διαταγή του

χουντικού καθεστώτος. Η μορφή του κειμένου ακολουθεί το πρότυπο των αρχαίων τραγωδιών.

Θεατρικό δρώ μενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

2 Η μουσική διατρέχει όλη τη σκηνή με εναλλασσόμενη ένταση)

3 Αισχύλος, Ικέτιδες, μετάφραση Ι. Ν. Γρυπάρη, Εστία, Αθήνα, 2001, σελ 23

4 Βλέπε σημ 3, σελ 32

1 Οι λέξεις στις παρενθέσεις είναι δικές μας.

2 Ικέτιδες, σελ 38

1 Ικέτιδες, σελ 21

1 Ικέτιδες, σελ 44

1 Ικέτιδες, σελ. 7

1 Αισχύλος, Επτά επί Θήβαις, Μεταφρ Ι.Ν. Γρυπάρης, Εστία, 2001, σελ93, 94.

2 Βλέπε Σημ 1, σελ 94

1 Αισχύλος. Αγαμέμνονας, Μετ. Ι.Ν. Γρυπάρης, Εστία, Αθήνα, 2001, σελ 189.

1 Αισχύλος, Προμηθέας Δεσμώτης, Μεταφρ Ι.Ν. Γρυπάρης, Εστία, Αθήνα, 2001, σελ 137

Θεατρικό δρώμενο για το πολυτεχνείο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 16 Οκτώβριος 2010 07:22

2 Ευμενίδες, βλέπε Σημ 1, σελ 310

[Πηγή](#)